

Mons.Rudolf Baláz 1994

FATIMSKÁ VÝZVA

Panna Mária je Matkou Božieho Syna, My všetci sme jeho bratia a sestry a ona je teda aj našou Matkou. Každá matka sa stará o svoje deti. To urobila aj ona v r. 1917 vo Fatime. Zjavila sa svetu. Ozvala sa k nám vtedy, keď na začiatku nášho storočia začal na východe horieť oheň nenávisť voči všetkému, čo bolo poznačené vierou v Boha. Rok 1917 sa stal nešťastnou revolúciou v Rusku tragédiou 20. storočia, lebo jej zlobou zahynuli milióny a jej následky a na jej následky sa systematicky deformovalo myslenie značnej časti obyvateľstva. Mária toto všetko videla, vedela, kam to všetko speje, a preto prišla vliať do beznádeje novú nádej. Jej prísľub presahoval očakávanie. Sľubovala, že aj Rusko - krajina, ktorá vtedy bola na počiatku organizovanej zloby - sa obráti. Ale nie automaticky. Za tým musia stáť tisíce a milióny obrátených, ktorí sa dokážu opravidno modliť za iných a obetami vlastného života budú vedieť vyprosiť od Boha aj obrátenie najväčšieho Božieho protivníka. Dnes, už v slobodnejšom svete, dostávam nejednu otázku. „Panna Mária predsa sľúbila vo Fatime obrátenie Ruska. Po páde predošlého systému sme si mysleli, že tá zmena čoskoro príde, ale Rusko je stále plné zloby. Ako tomu rozumieť?“ - Odpoveď je jednoznačná. Vyjadrím ju otázkou: „My kresťania súčasnosti sme už, konvertovali? Už sme sa obrátili? Ak nie, prečo by sa malo Božím zásahom obracať Rusko? Veď Panna Mária vo Fatime jedno podmienila druhým“.

Na mnohých miestach sveta ľudia poznajú Máriin odkaz, ale ho neplnia. Cirkev prijala toto poslanstvo, lebo obsahuje pravdy a výzvy podľa evanjelia.

Prvou fatimskou výzvou je Kristovo oslovenie ľudstva: „Kajajte sa a verte evanjeliu!“ (Mk 1, 15). Fatimské poslanstvo je v podstate výzvou na pokánie, teda vnútornú zmenu, na lepší život. Táto výzva je určená nášmu storočiu. Božia Matka prenikavo číta znamenia času a presne vie, čo potrebujeme. Výzva na pokánie je rozhodná a jednoznačná. Iste preto, lebo kto má hygienu duše, ten jasne rozumie Božiemu plánu a usiluje sa ho zo všetkých síl aj plniť. Bez kajúceho ducha je človek k Božím výzvam hluchý a slepý. Všetko si vysvetľuje iba po svojom, ale nie podľa Božej múdrosti a Božieho zámeru.

K opátovi Matúšovi z Bascie prišiel raz skazený človek a prosil ho, aby sa pomodlil za jeho obrátenie. Matúš mu ochotne prisľúbil túto službu a neznámy odišiel. Po niekoľkých dňoch sa znova objavil v kláštore a rozhorčene vyčítal Matúšovi: „Povedali ste, že sa budete modliť. A ja som stále taký biedny a nemožný človek, ako som bol predtým.“ Opát mu neodpovedal, chvíľku sedeli spolu bez slova. Potom vzal muža za

ruku a vyviedol ho na dvor. Požiadal ho, aby mu pomohol odnieť vrece obilí. Návštevník chytil vrece na jednom a opát Matúš na druhom konci. Po pár krokoch opát pustil vrece. A urobil tak za sebou niekoľkokrát, až kým jeho pomocník nestratil trpezlivosť a nezačal kričať: „Otče, čo to robíte! Ak chcete, aby sa vrece dostalo na patričné miesto, tak mi pomáhajte a držte ho poriadne, nemôžem všetko urobiť sám.“ Matúš naňho pozrel a s úsmevom povedal: „Máš pravdu priateľu, ale treba vedieť, že tak isto je to aj s tvojim polepšením. Sám nemôžem urobiť všetko, aj ty sa musíš o to pričniť, lebo inak sa nikdy nepolepíš.“

V druhom bode nás Panna Mária vyzýva, aby sme sa klaňali zmŕtvychvstalému a stále živému Kristovi v Eucharistii. Pred ním máme riešiť svoje problémy a keď ho prijmemo do srdca, máme to robiť s takou prípravou a zodpovednosťou, aby nás mohol meniť na svoj obraz.

V tretej požiadavke voči svetu nám Panna Mária pripomína, aby sme meditovali denne aspoň 15 minút o živote Ježiša a Márie. Ak budeme naplnení Božími myšlienkami, nebudú v nás mať miesto prázdne a hriešne myšlienky, ktoré sa ľudskému vnútru natískajú všetkými dobovými prostriedkami, od televízie cez rozhlas, tlač, až po mravne narušenú ulicu.

Štvrtý bod fatimského programu spočíva v modlitbe sv. ruženca. Iste preto, aby nás ostatné úseky zo života Ježiša a Márie viedli k podobným postojom, ako ich zaujímali oni vo svojich radoostiach, bolestiach i sláve. Okrem toho je to jasná výzva na osobnú i spoločnú modlitbu.

Cez Ježiša sa Boh stal človekovi známym, ba dokonca priateľom na dosah ruky, s ktorým možno dôverne hovoriť. Toto všetko sa nám dostáva pri modlitbe ruženca. Pretože ruženec je modlitbou Pána, Panna Mária ho odporúčala v Lurdoch a Fatime. Na oboch miestach sa zjavila s ružencom v ruke.

Piata materská rada Božej Matky nás učí, aby sme ťažkosti života ochotne premieňali na dobrovoľné obety za posvätenie súčasného ľudstva. Práve tu často zlyhávame, hoci máme veľkú ponuku pozdvihnúť seba i ostatný svet.

Milí priatelia, naša cesta do nebeskej vlasti vedie cez hranice i prekážky tohto sveta. Mária sa preto zjavuje, lebo má o nás materský záujem. Ide jej o vecnú spásu všetkých ľudí. Na ceste spásy je človekovi hlavnou prekážkou jeho vlastný hriech. Práve hriechom, teda negatívnymi skutkami svojho života človek popiera Boha, až sa ho nakoniec zriekne. Mária, ako matka pritom nemôže mlčať. Ďakujeme jej za fatimské poslanstvo, lebo to je priezračne jasná cesta.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Panna Mária Fatimská

Nuž, teraz, Pane,
na čo ja čakám?
Len Ty si mojou nádejou.
Od mojich hriechov
oslobod' ma, Pane,
nevydávaj ma
bláznom na posmech!

Onemel som a ústa neotváram,
veď čo je, Pane,
z Tvojej vôle je.
Odvráť odo mňa, Pane,
svoj úder a ruky švihanie.

Človeka za vinu
navštíviš trestom,
ako moľ jeho silu rozkladáš,
ach, ako púhe nič
je človek pred Tebou!

Modlitbu moju Hospodine,
počuj,
i všetko moje volanie,
nemlč, keď prelievam slzy!
Lebo som hosťom pri Tebe,
pútnikom ako otcovia moji.

Uľav mi, Pane,
chvíľku nech pookrejem,
skôr ako odidem
a nebude ma viac.

Jednota nie je uniformita

Niekoľko rokov po druhej svetovej vojne bol v Talianskom meste Cella di Varzi postavený zaujímavý kostol. Miestny farár, ktorý nemal prostriedky na stavbu kostola, poslal v roku 1952 list starostom, biskupom a kňazom rozličných miest. Prosil ich, či by mu nemohli poslať materiál, ktorý zostal po zničených kostoloch, a nejaké symboly vojny. Na prosbu reagovali až na 60 miestach. A tak mohla byť vybudovaná výnimočná stavba. Oltár bol napríklad postavený zo zrúcanín z Hirošimy. Nad oltárom je kríž s postavou Krista. Jeho nohy boli vytvorené z dlhých japonských pušiek. Telo s rozťahnutými ramenami bolo zložené z nožov, granátov, šabiel a pištolí. Tříňová koruna z drôtu koncentračného tábora v Osvienčime. Svätožiara bola poskladaná zo železných prsteňov, používaných pri mučení v Kongu. Dokončená stavba sa tak stala symbolom jednoty Cirkvi, ktorú tvoria ľudia rozličných národov, rasy, kultúry, jazykov, mentality a formy života.

Myšlienky Ježiša v dnešnom evanjeliu sú upreté do budúcnosti, myslí na svoju Cirkev a modlí sa, aby všetci boli jedno. Ako máme rozumieť jednote Cirkvi?

V duchovnom a neviditeľnom rozmere spočíva táto jednota v spojení s Kristom. On to vysvetlil v obraze o viniči a ratolestiach (Jn 15, 1 – 11). V spojení s ním je vytvorený jeden organizmus. O viditeľnom rozmere nám píše Skutky apoštolov. Jeruzalemskí kresťania sa v bratskom spoločenstve zúčastňovali na učení apoštolov, lámaní chleba a modlitbách (porov. Sk 2, 42). Bola to jednota vo viere, vo sviatostiach a vo vzájomnej láske pod vedením apoštolov, ktorá sa vinie celými dejinami Katolíckej cirkvi.

Táto jednota však nie je uniformitou. Na pôde cirkevnej jednoty je možná a dokonca užitočná rozličnosť, napríklad vo formách ohlasovania evanjelia, liturgie, slobodného teologického bádania, zaangažovania kresťanov a ich služby Cirkvi a spoločnosti. Ak by nebola možná táto pluralita, Cirkev by nemohla zjednocovať ľudí rozličných svetadielov a národov.

Jednotu máme zachovať aj v živote našich farností. Predovšetkým tam, kde ide o dôležité a potrebné veci pre život farnosti. Zároveň každý veriaci, ktorý dostal jedinečné dary od Pána, ich má dávať do služby farnosti. Nijaký veriaci nie je totiž pre farnosť zbytočný. Každého farnosť potrebuje. Všetci však máme prispievať k tomu, aby sa život v našej farnosti prežíval v atmosfére dobročinnosti, dobroprajnosti a lásky.

MARIAN ŠURÁB

Oznamy

V stredu, piatok a sobotu sú Letné kántrové dni. Obsahom sú: Prosby za jednotu kresťanov alebo o duchovné povolania. Závazný je len jeden deň.

Priateľstvo

Priateľská láska. Láska, ktoré vedie k svetlu, k pokoju, k hlbkej radosi. Nič nechce pre seba. Druhému ponecháva slobodu. A hoci sa prejavuje telesne, niet v nej štipky egoizmu.

Kto si chce toho druhého privlastniť ako dajakú vec, iba sám pre seba, pre svoje uspokojenie, zahubí toho, koho vraj miluje. Zničí priateľstvo. Zrejme nikdy nebudeme schopní celkom rýdzeho priateľstva, musíme sa však o to aspoň usilovať.

*Verím v človeka a vždy budem, tak ako verím v
prírodu a vždy budem,
keď vidím, ako uprostred púšte rozkvitol
kvietok.*

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Sväté omše v 7. Veľkonočnom týždni - (C)

13.V. pondelok *Bl. Panny Márie Fatimskej «slovenská»*

18.00 *Za farníkov*

14.V. utorok

18.00 *Na poďakovanie Božskému Srdcu Ježišovmu
a Panne Márii za pomoc*

15.V. streda

18.00 *Na česť a chválu Božiu*

16.V. štvrtok

18.00 *Za ě Antona a Apolóniu Ochabových*

17.V. piatok

18.00 *Za ě Jozefa Šimúrka – 1. výročie*

18.V. sobota

08.00 *Za ě Jozefa a Annu Baxových a za ě Ludovíta*

Upratovanie kostola č.d. 229-253

19.V. Nedel'a Zoslania Ducha Svätého - Turíce

08.00 *Za ě Štefana Slezáka, manželku, syna Viliama a
nevesty*

Lektori: Vráblová M., Jelínek L.

10.00 Svätá omša pri kaplnke sv. Anny

Za ě Máriu Hrdlovičovú

Lektori: Polakovičová J., Polakovičová Z.

14.00 *Posvätný ruženec a litánie*

*Končí sa Veľkonočné obdobie
Od pondelka sa modlíme Anjel Pána...*

Liturgický kalendár

13.V. pondelok **Blahoslavená Panna Mária Fatimská**

14.V. utorok **sv. Matej, apoštol - sviatok**

15.V. streda **sv. Žofia, panňa a mučenica**

16.V. štvrtok **sv. Ján Nepomucký, kňaz a mučeník**

17.V. piatok **sv. Paschal Baylonský**

18.V. sobota **sv. Ján I., pápež a mučeník**

Kde nájdem šťastie?

„Šťastie sa neskrýva vo vlastníctve stád alebo zlata; šťastie sídli v duši.“

Demokritos

Mnohí túžia po šťastí, ktoré spočíva v čo najväčšom bohatstve. Bohatstvo však neznamená šťastie. Kto šťastie nepociťuje vo vlastnej duši, ten sa za ním márne ženie po celom svete vlastníctva a úspechu. Nikdy nebude dosť vlastniť, nikdy si ho nebudú dosť vážiť, nikdy nebude mať taký úspech, aby bol konečne šťastný. Šťastie sídli v duši, v jej vnútornej ríši. Tam, kde je človek v súlade so sebou, kde cíti svoju jedinečnosť a božskú dôstojnosť, jestvuje šťastie, ktoré mu nijaký neúspech, strata alebo odmietnutie nemôžu vziať.

Šír pokoj

Z pocitu vnútorného pokoja vyžarujú pokojné myšlienky aj na mojich najbližších. Nepriateľské a hnevliivé myšlienky tu nemajú miesto. Pokoj pre mňa neznamená iba výzvu so všetkými žiť v zhode. Vychádza predovšetkým z poznania mojej duše. Nemusím ho vytvoriť. Je vo mne. Sám sa šíri ďalej.

Nájd si čas pre seba

Ak nájdeš odvahu byť sám, môžeš objaviť, aké je pekné byť tu len pre seba, nemusieť nič preukazovať, dokazovať a zdôvodňovať. Práve vtedy možno pocítiš, že tvoríš jednotu so sebou samým.

Upokojit' sa a zostať sám sebou

Skutočný pokoj srdca dosiahneme podľa Kassiána len vtedy, ak našich vnútorných nepriateľov, našich „vlastných, domácich spoločníkov“ umlčíme. „Tam, kde naši domáci spoločníci proti nám nebojujú, je kráľovstvo pokoja - Božie kráľovstvo.“ Ak sa prestaneme zmietat' medzi vášňami, emóciami, nárokmi a želaniami, je Božie kráľovstvo v nás.

Jemne a sústredene

Kto je sústredený, dokáže to, čo je rôznorodé a rozdrobené spojiť v jeden celok. Je vyrovnaný so sebou a s tým, čo robí. Nenechá sa rozptýliť inými vecami a činnosťami. Sústredene premýšľa nad svojím konaním, nad vecou, ktorej sa dotýka. Jeho pozornosť, rozvážnosť konania, vec, s ktorou pracuje a určitý okamih tvoria jednotu. So všetkým narába jemne, starostlivo, pozorne. Sústredenosť ho vyvedie z rozdrobenosti, rozptýlenia,

nepokoja a privedie ho ku koncentrovanému, pozornému, jemnému konaniu. Kto je v súlade s tým, čoho sa dotýka, aj s tým jemne narába. Kto je v súlade so sebou, so svojimi nárokmi a želaniami, vášňami a emóciami, správa sa aj k sebe jemne a žije aj v súlade so svojimi protirečeniami. Ak stretne iného človeka, nedokáže sa k nemu správať hrubo a tvrdo; správa sa k nemu jemne.

Mierne svetlo

Pre mňa je mierne jesenné svetlo vždy príkladom človeka, ktorý sa na seba, na svoje chyby a slabosti, ale aj na iných ľudí pozerá mierne a zhovievavo. Takýmto pohľadom ponára svoje bytie a ľudí okolo seba do mierneho svetla.

V miernom jesennom svetle sa javí všetko pekné. Pestré listy stromov žiaria v celej svojej kráse. Vtedy je aj suchý strom pekný. Všetko má svoje čaro.

Poznám veľa starých ľudí, z ktorých takáto miernosť vyžaruje. Som rád v ich blízkosti. Rád sa s nimi rozprávam. Mám pocit, že môžem byť taký, aký som, a vždy sa mi dostane uznania: „Všetko je v poriadku.“ Život týchto ľudí bol neraz ťažký. Prešli vzostupmi a pádmi. No teraz, v jeseni svojho života, sa na všetko pozerajú miernym pohľadom. Nič ľudské im nie je cudzie. Nič neodsudzujú. Všetko nechávajú v jesennom svetle žiariť také, aké to je.

Anselm Grün „Malá kniha o šťastí“

Aby boli jedno, ako sme my jedno - ja v nich a ty vo mne; aby boli dokonale zjednotení

(Jn 17, 20 - 26)

Ide o nás! Ježiš sa modlí, aby tí, ktorí mu patria, boli jedno ako on s Otcem. Táto jednota je v prvom rade Božím darom. Táto jednota má byť pre svet motívom viery v Ježiša. Skrze ňu má svet spoznať účinnú Božiu lásku. Ak svet neverí, nemusí to byť potom len jeho vina. Vínou môže byť i nejednota kresťanov.

Ježiš vie, prečo taká úpenlivá prosba. Jeho Otec sa rozhodol stvoriť človeka, ktorý mal zobrazovať túto jednotu a lásku s Bohom. Že tu na zemi bude pre druhého stelesnením Božej lásky a odovzdanosti. Ale pre ľudský hriech a vzdor sa všetko zahatilo. Človek nesplnil svoje poslanie. Človek sa rozhodol byť sám sebou a odvrátil sa od vzťahu s Bohom. Chce sa podobat' Bohu i v tom, že sám chce rozhodovať o tom, čo je dobré a zlé. A nakoniec sa chce poistiť titanskou stavbou proti rozptýleniu a osamelosti. No bez vnútorného spojiva, bez lásky nemôže držať nijaká stavba. A to je to jadro Ježišovej modlitby o jednotu s Bohom.

Boh vo svojej nekonečnosti má čas. Nič nemeria jednou, alebo dvoma generáciami, ale dozrievaním. Cez narodenie a kríž k jednému bodu, kde už nie sú nijaké rozmery, iba láska.

Luboš Onderčín „V hĺbkinách slova“

V čom spočíva dokonalá múdrosť?

V tom, že nikdy nezabúdame na cieľ celého života.

Úspech... a čo ďalej?

Veľký španielsky spisovateľ Lope de Vega ležal na smrteľnej posteli. Jeho život mu ako film prechádzal pred očami. Mal veľa úspechov a celý život ho ľudia zahŕňali potleskom. Nadchol ich viac ako tisíc divadelnými hrami. Žil iba pre úspech - a nemal byť na konci takého úspešného života spokojný?

Keď sa blížila jeho posledná hodina, videl veci odrazu inakšie. Ale ošetrojúci lekár mu plný obdivu povedal:

„Môžete zomrieť šťastný. Svet na vás nezabudne, vojdete do dejín ako veľký človek.“

„Pán doktor,“ povedal zomierajúci, „teraz už uznávam, že pred Bohom je iba ten veľký, kto má dobré srdce. Ako rád by som teraz dal všetky úspechy svojho života za to, aby som mohol urobiť o jeden dobrý skutok viac.“

Pierre Lefevre „Veľké pravdy v malých príbehoch“

Rok nad evanjeliom

Zhromaždite si poklad v nebi

„...kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.“ (Lk 12, 34)
Čítal som raz rozhovor pútnika s hýriacim mladíkom:

„Prepáč mi, môj mladý pane, chcel by som ti dať jednu otázku. Ješ, piješ, obliekaš sa do hodvábu, spievaš pod oknami tvoj život je ozajstnou slávnosťou. Ale nechýba ti niečo?“ Mladík sa prudko otočil. „Nič mi nechýba,“ povedal pobúrený. „Prečo sa spytuješ? Nemám rád, keď sa ma vypytujú!“ Zovrel mi hrdlo. „Pretože mi je ťa ľúto, môj mladý pane!“ Pyšne zdvihol hlavu: „Ľutuješ ma!“ uškrnul sa. „Ty?“

Potom zmiernil tón: „Prečo ma ľutuješ?“ spýtal sa.

Neodpovedal som. „Prečo?“ zopakoval.

Naklonil sa a pozrel sa mi do očí: „Kto si ty pod odevom žobráka? Kto?“

Keďže nedostával žiadnu odpoveď, zakričal, dupajúc nohou: „Nič mi nechýba! A nechcem, aby ma niekto ľutoval! Chcem, aby mi každý závidel! Nie! Nechýba mi nič!“

„Nič? Ani nebo?“ povedal som mu.

Sklonil hlavu a odmlčal sa. Potom prehodil: „Nebo je priveľmi vysoko, nemôžem ho dosiahnuť. Zem je dobrá a krásna a je celkom blízko.“

„Nič k nám nie je bližšie ako nebo - môže byť v nás, veď je v nás Boh a my v ňom... Ale čo bude s tebou o rok, o dva bez tohto pokladu?“

Poklad v nebi... Ako vyzerá navonok život človeka? Človek rastie a rozvíja sa najprv telesne i duševne ako dieťa. Ako dospievajúci dáva do života svoje sily, rozum, fyzickú zdatnosť, priateľstvo, vzťahy k iným. Chce ovládať svet a život, ide za láskou. Postupne však zisťuje, že svet nemožno celkom získať. Biologické sily chabnú, sny stroskotávajú, túžby sa nespĺnili ani v rodine, ani v povolani, ani v priateľstve.

Zo života sa postupne vytráca sviežosť a nadšenie. Hlási sa únava, sklamanie, pred sebou máme prázdne ruky. Samota v dome i mimo domu. Človek sa vyčerpal. A jeho vnútro? Chcel získať celý svet - a stal sa starcom. Nakoniec ho odnášajú ako mŕtvolu. Kde je jeho poklad? Zhromaždil si poklad v nebi?

Oheň viery

„Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem, aby už vzplanul!“ (Lk 12, 49)

Diabol klope často na dvere, ktoré sa najľahšie otvárajú - na dvere lenivosti. Keď sú tieto dvere otvorené, obyčajný človek sa nenamáha nenávidieť zlo, lebo nenávidieť zlo značí vypätie. No nenamáha sa ani milovať dobro. Presviedča sám seba, že mu stačí nerobiť nič, aby robil dobro. Je to tiché zaslepenie. Duch zla hovorí: Odpočiň si! Dosť je iných, čo sa budú biť. Ty buď múdry! Zlo vždy bolo a aj bude na tomto svete. Len blázni chcú bojovať proti nemu. Ľudí aj tak nezmeniš, načo sa teda o to pokúšať? Uzavri mier so všetkými. Daj sa ukolísať.

Takto sa človek dostáva do chladnej a znášanej ľahostajnosti, ktorá sa nad ničím nerozhorčuje, pretože nič nemiluje. Poddáva sa znášateľnosti, ktorá je tichá, pretože je mŕtva. Tak sa utvára paródia pokoja a jednoty - človek prijíma súčasne pravdu i faloš, dobro i zlo.

Čo by sa však stalo s týmto svetom, keby v ňom každý rátal s tým, že iní budú zápasíť, a sám by nerobil nič pre víťazstvo dobra?

Ak nehorím, ak nehoríš, ak nehoríme - ako sa temnoty premenia na svetlo a ako sa lad neľudskosti roztopí?

Skúmať podstatné

„Keď zbadáte, že na západe vystupuje oblak, hneď hovoríte: ‚Dážď príde, a býva tak. A keď veje južný vietor, hovoríte:

‚Bude horúco, a býva. Pokrytci, tvár vzhľad zeme a neba viete posúdiť. Prečo neusúдите, čo je spravodlivé?‘ (Lk 12, 54-57)

Kto je človek? Čím je pre človeka Kristus? Čím je pre neho svedomie? „Vzhľad zeme a neba viete posúdiť...“ Veci ducha posúdiť nevieme!

Utekáme pred sebou a pred otázkami o sebe samých. Venuje sa celý práci - hovorí sa o niekom. Nie, uteká pred sebou! Obklopuje sa clonou. Všetci sa náhlime, stupňujeme úkony a potom siahame po tabletkách. Žijeme ako v hmle. A čudujeme sa, že Boh je pre nás skrytý.

Poznať seba samého v úplnej pravde, to je viac ako veda. Keď poznáš sám seba pred Bohom, to je viac ako znalosť všetkých zákonov astronómie a všetkých procesov v rastlinách a živočíchoch!

Pane, skúmam sa pred tvou tvárou? Zisťujem, čo je malé a čo veľké, čo je dôležité a čo môžem vypustiť z programu? Záleží mi na tom, čo je pravda a čo maska? Pane, niečo sa mi zdá nepatrné a niečo zas veľké. Často sa v tom mýlim. Daj, aby som poznal, čo je v živote podstatné.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku